

CRÓNICA RIMADA

El Centre Vasco va enviar a l'Ajuntament d'Estella, no s'hi diu si ab test ó ab cistella, un brot d'arbre, per plantar.

El diari que ho porta, explica que 'l brot que va ser plantat es del arbre venerat dels vascos, el de Guernica.

L'Ajuntament, orgullós, el va rebre ab alegria y el regava cada dia perquè creixés ufamós.

¡No s'parlava de res més! Van dar balls, van corre vacas, y es van vere noyas macas a centenars pels carrers.

Donchs avuy ja ha cambiat tot. Sí, senyors: tot d'un plegat, l'Ajuntament, indignat, el fa arrencá y torna 'l brot.

Quins cambis més radicals! ¿Que hi ha hagut revolució? ¿Que s'han brallat? No, senyô: és que 'l brot resulta fals. —¿Que 'l brot és fals? ¡No pot ser!— dirán vostés. —Donchs s'explica. No és de l'arbre de Guernica: és el brot d'un garrofer.

Res: que estem pitjor que abans, y ens veurem en nous apuros. Ja no són tan sols els duros: ¡ins arbres hi há sevillans!

EDUARD AULÉS.

La Comissió de Governació de l'Ajuntament ha pres el següent acord:

«Costejar un pedestal pera 'l busto de Manuel Milá y Fontanals, que s'instalará en el Parch.»

Deya un admirador del gran literat:

—¿Com á una personalitat tan eminent no més li erigeixen el busto?

Resposta d'un amic de las cosas justas y enraonadas:

—Perqué lo millor que tenia era 'l cap.

Un recort de l'anada dels catalans á Montpeller ab motiu de las festas del rey D. Jaume.

El president d'una de las comissions comensá 'l seu discurs en llenguatge del país, dihent:

—¡Fraires de Catalunya!

Un regidor barceloní, que comensa á lluhir la calva, exclamá tot sorprès:

—¡Sembla que 'ns prenen per frares!

Després parlá 'l maire de la ciutat, y els barcelonins, al final de cada párrafo, deyan:

—¡Molt bé!... ¡Molt bé!...

Y el maire, com més l'aplaudían, més contrariat estava.

L'eminat el discurs, s'explicá tot: l'orador es figurava, no que deyan *Molt bé* (Thés bien), sinó *Mauvais* (Dolent).

Mas enrera li varen preguntar á n'en Cierva si el governador de Barcelona havia dimitit.

Resposta del ministre de las caparradas:

—Vaja, que, si per bombas els governa-

dors haguessin de dimitir, se dedicarian á posarne tots els aspirants á substituirlos.

Vels'hi aquí una resposta ben fresca, y que, ab tot, fa mes soroll que un esclat de bomba.

Per bomba la del districte de Corcubion (Galicia). En l'elecció parcial d'un diputat, pochos moments ans de comensar l'acte, els de l'olla ignoravan encara á qui havian d'afavorir. Funcioná 'l teléfono y el Sr. La Cierva, ministre moralisador de las costums ordená que 's dongués l'acta á un tal Sr. Iturralde.

Y, ab tot y que 'ls de Corcubion may havian sentit parlar d'aquest senyor, y aquest senyor tampoch havia sentit parlar may de Corcubion, ell és avuy el llegitim diputat per aquell districte.

Al sumarse á la majoria pera ajudar á n'en Maura á fer la seva santa voluntat, l'Amo Toni será capás de dirli:

—Als diputats solidaris de Catalunya ja te 'ls pots mirar per damunt l'espatlla, ja que tu ets l'inich que representas genuinament l'actual estat de cosas.

Primer, alguns periodistas del centre, quan s'ocupavan de lo d'aquí, sols pegavan á quatre separatistas. Després als catalanistas van pegar, y ara ja estan contra 'ls catalans bramant. Y'en progressió tan estranya, si aviat no van contra Espanya será... perquè anys ha que ho fan.

La mateixa *Gaceta Xina* ho diu, y aquesta vegada no haurá volgut enganyar als seus parroquians: en Lerroux se'n va d'Europa... *Pelillos á la mar* y cap á Cuba faltan rrrrevolucionaris.

Perqué las rrrrevoluciones necessitan una gran arrancada, y s'han de comensar desde lluny, com més de lluny millor.

Els kabilenys, que 's figuravan que 'l millor dia havia de passar d'un brinco el Pirineu, presentantse aquí armat de totas armas, s'han quedat ab un nas més llarch que la distancia que separa la Península de las Antillas.

—¿A qué va en Lerroux á Cuba?— preguntava un seu ex-entusiasta.

Y un altre li va respondre:

—A lluhir el jipi-japa,

Y un tercer va acabar dihent:

—A lluhirlo y á exténdrel, á veure si hi cau alguna cosa.

Un diputat gallego, nomenat Moral, l'altre dia va debutar pronunciant el següent lacónich discurs:

«S. S., señor Soriano, es un mamaracho!»

L'eloqüent orador ja hem consignat que 's diu Moral. Ab una r no més, encara que sembli mentida.

En Jaume Capdevila, popular actor cómic, ha deixat de formar part de la companyia de *Romea*, anantsen á Buenos Aires.

Li desitgem lo que 's desitja á tot home que se'n va á América: que fassi fortuna.

Y, además, que las riallas que allí promogui se sentin desde aquí.

Ab motiu d'haverse encarregat el Govern del monopoli dels mistos, s'ha tancat l'antiga fàbrica de Cascante, quedant 300 families en la miseria.

ENTRADA DE PRIMAVERA

—Las sanchs me bullen, però estich lligat.

(Dib. de BERGA Y BOADA.)

¡Oh l'Estat... l'Estat!... ¡Mirin com procura pel bé dels seus administrats! Prefereix que 's morin de gana á que tinguin de matarse treballant. Sempre és una defunció més descansada.

Imy resió d'un foraster de visita á Barcelona:

—M'havian dit que la ciutat estava ocupada militarment, y veig que no és cert, sinó tot al contrari: la ciutat está ocupada civilment.

—Un epigrama vuy fer y per cert no sé com ferho.

—Home, posa'quí: Montero,

Romanones, Reverter,

Weyler, Besada, Moret,

Redacció de l'*Imparcial*,

López Domínguez, Pidal,

Osma, La Cierva, Gasset,

Canalejas, de Rivera...

¡Ep, ep!— crido ple d'escama.—

¡Aixó no és un epigrama!

—Donchs ¿qu'és?— ¡Una carbassera!

El Govern ara las empen contra la mendicitat.

La llógica de sas obras no sé 'l Govern hont l'ha apres: ¿perqué perseguir als pobres si fomenta la pobresa? A propòsit. En la ley sobre la mendicitat ¿que hi entraran els hermanos y frares pidolaires?

Ha mort en Benet Samaranch, fabricant de caixas de mort y ex-regidor.

En els bons temps del caciquisme fou el bras dret d'en Planas y Casals. Ell era qui li guanyava las eleccions. Els difunts que omplian la quasi totalitat de las llistas electorals se mostravan molt complacents ab aquest empressari de pompas fúnebres. Al seu conjur votavan tots: may cap d'ells l'havia fet quedar malament.

Aspirant á la celebritat, el mateix dia en que sortí regidor, portá ell mateix la seva fotografia al popular Manel Moliné pera que anés ben guiat al ferli la caricatura.

Un dia, trobantse al Café Suís, li notificaren que acabava de morir un senyor molt rich de la parroquia de Sant Pere.

— Me n'hi vaig corrent, — digué alstantse de la taula — que á n'aquest jo 'l calso.

La Solidaritat Catalana, al acabar ab

TRENCATS

Llegiu.—Obtindreu alivi instantani y radical curació de vostres mals usant els moderns braguers de l'especialista Torrent. No molestan ni fan bullo, quedant enmotllats com un guant. Homes, dones y nois deuen usarlos. Contenció absoluta. curació prompta y comoditat immensa, s'obtenen ab tan maravillosos braguers. No compra sense veure abans aquesta casa. Unió, 13, botiga-Casa Torrent.

LA PUBLICIDAD

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Barcelona: 1 pesseta cada edició

Fora: 4'50 pessetas trimestre

» 16 pessetas any

Dintre de Barcelona LA CAMPANA

CATALANA y La Publicidad passa-

das á domicili, 1'40 ptas. al mes.

LILIANA

Poema d'APELES MESTRES

Il·lustració de l'autor

Edició monumental. Preu: 15 pessetas

Als corresponsals de LA CAMPANA CATALANA se 'ls fa descompte.

E. BLY

GRABADOR de La Campana Catalana

CLIXÉS PERA REVISTAS, CATALECHS, ANUNCIS, ETC.

Barbará, 35, pral. BARCELONA